

KVINDEN OG SAMFUNDET

DANSK KVINDESAMFUNDS FORMAAL ER:

a) AT UDVIKLE OG DYGTIGGØRE KVINDER TIL DEN FULDMYNDIGE BORGERS ANSVAR OG ARBEJDE.

b) AT ARBEJDE FOR GENNEMFØRELSEN AF KVINDERS FULDE LIGESTILLING MED MÆND I FAMILIE, SAMFUND OG STAT. . . .

**c) AT FORBEDRE KVINDERS OG
BØRNS KAAER, SÆRLIG AD LOV-
GIVNINGENS VEJ.**

UDGIVET AF DANSK KVINDESAMFUND.

34. AARG.

15. November 1918.

Nr. 19.

DET SIDSTE SKUD!

Det sidste Skud.

O, Gyldentgry, o Foraarsbud,
I Vintermørkets Taageslud!
Adsplittet er de onde Raad,
Og stanset Blodets Offerkilde,
Og Verden aander dybt og stille
I en befriet Lykkegraad.

Det sidste Skud.

Men endnu vidner Sorgens. Skrud,
Hvor Glædens Fane foldes ud,
Og endnu staar de røde Spor
Af Ungdomsblodets Offerdraaber
Og tusindtunget Klage raaber
Mod Himlen fra den drukne Jord.

Det sidste Skud.

Saa flyv da Fredens Due ud
Med Oliebladets milde Bud
Til hvert et hærget, skændet Hjem.
Den store Syndflods Vande viger,
Og op af Bølgebruset stiger
En ny og genfødt Verden frem.

Det sidste Skud.

Ja, lad det være Kvinders Bud
Til dem, som skifter Skylden ud,
Til dem, som staar, til dem i Knæ;
Sig dem, at Offerblodets Strømme
Blev Livets Daab for vore Drømme
Og Løvspring fra vort Frihedstræ.

Det sidste Skud.

Men endnu strækker Hævnens Gud
Sin Panserhaand mod Livet ud,
Slut Kæde Kvinder og staa Vagt!
Slaa Hævnerværdets Staal tilside
Fra dem, som sørge, dem, som lide,
At disse Ord maa staa ved Magt:

Det sidste Skud.

G. L.